

уміння діяти відповідно до ситуації; часова компетентність: відображає уміння раціонально планувати і використовувати робочий час; соціальна компетентність: передбачає наявність комунікаційних і інтеграційних здібностей, уміння підтримувати відносини, впливати, домагатися свого, правильно сприймати та інтерпретувати чужі думки, висловлювати до них відношення, вести бесіди і т.д. [2].

Сутність компетенції учасника команди проекту розкривається у узагальненому способу дії кожним учасником команди, прояві поведінкової позиції у реальній ситуації проекту.

Тобто, застосовуючи компетенції – технічну як прояв знань, умінь та навичок, контекстуальну як диференціальний елемент знань, умінь та навичок та поведінкову як особистісний фактор, певні психологічні ознаки кожний учасник проекту формує нові унікальні цінності проекту та досягає оптимального варіанту розвитку команди у часі.

Список літератури

1. Авдєєв В. В. Управління персоналом: технологія формування команди: Учеб. посібник. – М.: Фінанси і статистика, 2002. – 512с.
2. Белбин М. Типы ролей в командах менеджеров. Пер. с англ. М.: НРРО, 2003. – 232 с.
3. Жуков Ю. М., Журавлев А. В., Павлова Е. Н. Технологии командообразования. – М.: Издательство «Аспект Пресс», 2008. – 320 с. 4.
4. Зинкевич–Евстигнеева Т. Д., Фролов Д. Ф., Грабенко Т. М. Теория и практика командообразования. Современная технология создания команд / Под ред. Т. Д. Зинкевич–Евстигнеевой. – Спб.: Речь, 2004. – 304 с. Карамушка Л. М. Психологія управління: Навч. посіб.– К.: Міленіум, 2003. – 344 с. – С. 80–96.
5. Петюх В.М. Управління командами [Електронний ресурс]: навч.посіб. / В.М. Петюх, О.І. Ільницька. – К.: КНЕУ, 2012. – 512 с.

УДК 332.135

ЗАКОНОМІРНІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ ПРОДУКТИВНИХ СИЛ ТА СУЧАСНІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ

О. О. Деркач, ст.гр.УП-15²³

Кіровоградський національний технічний університет

Сучасна територіальна організація продуктивних сил (ТОПС) України сформувалася в результаті дії законів планової економіки. Формування і функціонування ринкової економіки зумовлює відповідні зміни в теорії розміщення продуктивних сил (РПС). Пріоритетними стають загальні економічні закони, властиві для всіх суспільно-економічних формацій.

Варто зазначити, що економічні закони (ЕЗ) – це об'єктивні закони розвитку суспільства, що відображають відносини в процесі виробництва, розподілу і споживання матеріальних благ та найтісніші, стійкі зв'язки між явищами і процесами економічного життя суспільства. Розміщення продуктивних сил і їх подальший розвиток здійснюються під впливом загальних економічних законів, які в теорії регіональної економіки називають закономірностями РПС, котрі фактично є просторовим виявом окремих економічних законів.

Закономірності РПС є категорією такого ж порядку, що й економічні закони. Однак специфіка їх просторового вияву, значна диференціація регіонів щодо специфіки розміщення окремих елементів РПС зумовили необхідність встановлення просторових закономірностей РПС.

Взаємозв'язок економічних законів, закономірностей та принципів РПС наведено на рис. 1.

²³ Науковий керівник – А.О. Доренська, асистент Кіровоградського національного технічного університету

Рисунок. 1 – Взаємозв'язок економічних законів, закономірностей та принципів РПС

У сучасних умовах спостерігаються складні специфічні для кожного регіону взаємозв'язки між РПС і географічним середовищем, залежність РПС від локальних природних умов і природних ресурсів, щільності населення, наявності об'єктів соціальної інфраструктури, транспортних комунікацій, поєднання галузей промисловості і сільського господарства.

Закономірності РПС пізнаються і свідомо використовуються у практичній діяльності. У результаті пізнання закономірностей РПС суспільство втілює їх у життя, керуючись певними принципами і чинниками.

Закономірності розміщення продуктивних сил виявляються у відношеннях між виробничою діяльністю людей і територією, на якій люди діють. Пізнання й практичне використання закономірностей допомагає щонайкраще розмістити виробництво, найефективніше організувати територію, провадити оптимальну регіональну політику. Свідома розробка і впровадження доцільних заходів з економічної організації території згідно з закономірностями розміщення називаються принципами розміщення продуктивних сил або принципами регіональної соціально-економічної політики.

Формування конкретного принципу розміщення продуктивних сил безпосередньо впливає зі змісту відповідних закономірностей. Так, закономірність "ефективне розміщення продуктивних сил" відповідає принципу їхнього раціонального розміщення.

Закономірність ефективного розміщення продуктивних сил. За цією закономірністю відношення між економікою та територією такі, що найбільший можливий ефект забезпечується найменшими можливими витратами на розміщення об'єкта.

Закономірність територіального поділу праці виявляється у формуванні такої територіально-галузевої структури народного господарства, яка найбільше відповідає природним, економічним, соціальним умовам регіону та потребам міжрегіонального ринку. В основі територіального поділу праці лежать оптимальна спеціалізація народного господарства та ефективні внутрішньо- і міжрегіональні економічні зв'язки.

Закономірність регіональної інтеграції господарства діалектичне пов'язана з закономірністю територіального поділу праці: виокремлення регіонів через їхню спеціалізацію конче вимагає налагодження тісних економічних зв'язків поміж ними. Так постає міжрегіональна економічна інтеграція. Внутрішньорегіональна інтеграція впливає із закономірності географічної цілісності регіону.

Закономірність зближення рівнів соціально–економічного розвитку регіонів пов'язана з процесами територіального поділу праці й регіональною інтеграцією. Це об'єктивна закономірність, яку треба враховувати в економічній політиці. Сьогодні для України пріоритетними напрямками інтеграції в Європейський простір є її участь в структурах Євросоюзу і НАТО. Цьому сприяє передусім її геополітичне розташування.

Основними напрямками розвитку продуктивних сил України на перспективу є: розвиток паливно-енергетичної промисловості, розвідування і розробка нових родовищ палива, що дасть змогу забезпечити енергетичні потреби держави за рахунок власних ресурсів; будівництво нових підприємств, які виробляли б сільськогосподарську техніку, товари народного споживання для зменшення їх імпорту, що дало б можливість створити нові робочі місця; розвиток експорто–орієнтованих виробництв для зменшення дефіциту зовнішньоторговельного балансу України; подальший розвиток транспортних комунікацій і максимальне використання транзитних можливостей України.

Список літератури

1. Економічний потенціал регіону: пріоритети використання: [монографія] / [І. М. Школа, Т. М. Ореховська, І. Д. Козменко та ін. ; за ред. І. М. Школи]. – Чернівці, 2003. – 464 с.
2. Семенов В.Ф. Регіональна економіка / В.Ф. Семенов; [навчальний посібник] – К.: „МП Леся”, 2008. – 596с.
3. Чернова Т.Л. Еколого-економічні принципи сталого розвитку національної економіки. / Т. Л. Чернова // Економіка та держава. – 2013. – № 5. – С. 63–66.

УДК 332.1

ВИЗНАЧАЛЬНА РОЛЬ ЕКОНОМІЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ФАКТОРІВ У РОЗМІЩЕННІ ВИРОБНИЦТВА

В. С. Козодой, ст. гр. УП-15²⁴

Кіровоградський національний технічний університет

Закономірності і принципи територіальної організації продуктивних сил можуть реалізуватися лише за умови врахування і аналізу ряду факторів, що впливають на розвиток і розміщення різних галузей народного господарства. Оцінка факторів розміщення складає основний зміст науки про територіальну організацію виробництва, оскільки лише при їх вивченні можна робити висновки про ефективність розміщення.

Факторами розміщення продуктивних сил називають всю сукупність аргументів (чинників), що зумовлюють вибір місця розташування підприємств, їх груп і галузей. Кожний регіон характеризується набором певних факторів, що визначають придатність вибраної території для розміщення конкретних об'єктів.

Фактори розміщення науковці поділяють на такі напрями: природно-географічні, демографічні, техніко-економічні, транспортні, соціально-економічні, екологічні тощо.

Природно-географічні фактори. Характеризують кількісний і якісний склад ресурсного потенціалу – родовищ корисних копалин, енергетичних, водних, лісових, земельних ресурсів, природно-кліматичних, природно-транспортних умов. Надзвичайно

²⁴ Науковий керівник – А.О. Доренська, асистент Кіровоградського національного технічного університету